

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

Warszawa, 14 maja 2021 r.

DIH-2.707.7.2021.CS

DECYZJA DIH-2 NR 61/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 oraz art. 154 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735) w związku z art. 5 ust. 2 oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania złożonego przez – reprezentowanego przez pełnomocnika - przedsiębiorcę ANWIM SPÓŁKA AKCYJNA z siedzibą w Warszawie – od decyzji Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 29 grudnia 2020 r. nr HP/PU-10/2020, zarządzającej wycofanie z obrotu handlowego oleju napędowego w ilości 27154,61 litrów znajdującego się w zbiorniku Nr 2 na stacji paliw ANWIM SPÓŁKA AKCYJNA, stacja paliw (...) prowadzonej przez przedsiębiorcę ANWIM SPÓŁKA AKCYJNA z siedzibą w Warszawie, przy (...), zakupionego w firmie (...) oraz w firmie (...) z 05.10.2020 r., ze względu na interes konsumentów, **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Pismem z 18 stycznia 2021 r. - reprezentowany przez pełnomocnika - przedsiębiorca ANWIM SPÓŁKA AKCYJNA z siedzibą w Warszawie, wniósł odwołanie od decyzji Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 29 grudnia 2020 r. nr HP/PU-10/2020, zarządzającej wycofanie z obrotu handlowego oleju napędowego w ilości 27154,61 litrów znajdującego się w zbiorniku Nr 2 na stacji paliw ANWIM SPÓŁKA AKCYJNA,

stacja paliw (...) prowadzonej przez przedsiębiorcę ANWIM SPÓŁKA AKCYJNA z siedzibą w Warszawie, przy (...), zakupionego w firmie (...) z dnia 05.10.2020 r. oraz w firmie (...) z 05.10.2020 r., ze względu na interes konsumentów.

Pismem z 27 stycznia 2021 r. Lubelski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z materiałami kontroli przeprowadzonej na stacji paliw (...), przy (...), należącej do przedsiębiorcy ANWIM SPÓŁKA AKCYJNA z siedzibą w Warszawie (dalej także: „Przedsiębiorca” lub „Strona”). W trakcie kontroli przeprowadzonej 12 października 2020 r. na ww. stacji paliw, inspektorzy reprezentujący Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii liczącej 51990 litrów próbki oleju napędowego, tj. próbkę numer 1223/20/5714 i próbkę kontrolną numer 6124/20/5714 w ilości 4 i 0,85 litra każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw nr 001751.

Następnie inspektorzy reprezentujący Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali 14 października 2020 r. próbkę oleju napędowego nr 1223/20/5714 i próbkę kontrolną nr 6124/20/5714 do akredytowanego, niezależnego laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie, według protokołu przyjęcia próbki do badania numer M/TA2/201/2020.

W związku z nieobecnością w trakcie kontroli osoby upoważnionej do reprezentowania Przedsiębiorcy, przy piśmie z 14 października 2020 r. Lubelski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Stronie dokumenty kontroli w postaci upoważnienia do kontroli, protokołu kontroli oraz protokołu pobrania próbek paliw.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (sprawozdanie z badań nr 201/M/TA2/2020) wykazały, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki 1223/20/5714), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1680, z późn. zm.), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł 0,9 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h oraz powyżej 50 g/m³, przy wymaganiach jakościowych max. 25 g/m³.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 28 października 2020 r., inspektorzy reprezentujący Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, poinformowali pracowników kontrolowanej stacji paliw o wynikach badań próbki oleju napędowego pobranego 12 października 2020 r. o numerze 1223/20/5714, poinformowali o możliwości złożenia wniosku

o badanie próbki kontrolnej nr 6124/20/5714, pobranej w toku kontroli 12 października 2020 r. i konieczności uiszczenia zaliczki na poczet badania tej próbki.

Postanowieniem z 28 października 2020 r. nr HP-15/2020/PU-15/2020 Lubelski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zabezpieczył olej napędowy w ilości 27154,61 litrów znajdujący się w zbiorniku Nr 2 na stacji paliw ANWIM SPÓŁKA AKCYJNA, stacja paliw (...) prowadzonej przez przedsiębiorcę ANWIM SPÓŁKA AKCYJNA z siedzibą w Warszawie, przy (...), zakupiony w firmie (...) oraz w firmie (...) z 05.10.2020 r.

W związku z nieobecnością w trakcie kontroli osoby upoważnionej do reprezentowania Przedsiębiorcy, przy piśmie z 29 października 2020 r. Lubelski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Stronie dokumenty kontroli w postaci m.in. upoważnienia do kontroli i protokołu kontroli oraz egzemplarz sprawozdania z badań o numerze 201/M/TA2/2020.

Pismem z 4 listopada 2020 r. Strona – reprezentowana przez pełnomocnika - wniosła o zbadanie próbki kontrolnej o numerze 6124/20/5714, pobranej w toku kontroli 12 października 2020 r. oraz przeprowadzenie badania próbki oleju napędowego, pobranej bezpośrednio ze zbiornika.

Postanowieniem z 16 listopada 2020 r. nr HP/PU-17/2020 Lubelski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej poinformował Stronę o wysokości zaliczki na poczet badania próbki kontrolnej nr 6124/20/5714, pobranej w toku kontroli 12 października 2020 r.

Pismem z 19 listopada 2020 r. Lubelski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej odniósł się do wniosku Przedsiębiorcy z 4 listopada 2020 r., dotyczącego przeprowadzenia badania próbki oleju napędowego, pobranej bezpośrednio ze zbiornika.

W piśmie z 23 listopada 2020 r. Strona podtrzymała swój wniosek o przeprowadzenie badania próbki oleju napędowego, pobranej bezpośrednio ze zbiornika.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Przemysłowego Instytutu Motoryzacji w Warszawie (sprawozdanie z badań Nr BLN.301.20B) wykazały, że oferowany w dniu kontroli, tj. 12 października 2020 r. olej napędowy (o numerze próbki kontrolnej 6124/20/5714), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł 0,6 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h oraz powyżej 50 g/m³, przy wymaganiach jakościowych max. 25 g/m³.

Pismem z 11 grudnia 2020 r. Lubelski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej poinformował Stronę o wynikach badań próbki kontrolnej oleju napędowego pobranego 12 października 2020 r. o numerze 6124/20/5714, przekazał egzemplarz sprawozdania z badań

Nr BLN.301.20B oraz podtrzymał Swoje stanowisko wyrażone w piśmie z 19 listopada 2020 r., dotyczące przeprowadzenia badania próbki oleju napędowego, pobranej bezpośrednio ze zbiornika.

W dniu 14 grudnia 2020 r., po wszczęciu ponownej kontroli Stronę poinformowano o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Postanowieniem z 29 grudnia 2020 r. nr HP-19/2020/PU-19/2020 Lubelski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uchylił Swoje postanowienie z 28 października 2020 r. nr HP-15/2020/PU-15/2020, którym zabezpieczył olej napędowy w ilości 27154,61 litrów znajdujący się w zbiorniku Nr 2 na stacji paliw ANWIM SPÓŁKA AKCYJNA, stacja paliw (...) prowadzonej przez przedsiębiorcę ANWIM SPÓŁKA AKCYJNA z siedzibą w Warszawie, przy (...), zakupiony w firmie (...) oraz w firmie (...) nr 900993058 z 05.10.2020 r.

Decyzją z 29 grudnia 2020 r. nr HP/PU-10/2020 Lubelski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zarządził wycofanie z obrotu handlowego oleju napędowego w ilości 27154,61 litrów znajdującego się w zbiorniku Nr 2 na stacji paliw ANWIM SPÓŁKA AKCYJNA, stacja paliw (...) prowadzonej przez przedsiębiorcę ANWIM SPÓŁKA AKCYJNA z siedzibą w Warszawie, przy (...), zakupionego w firmie (...) z dnia 05.10.2020 r. oraz w firmie (...)z 05.10.2020 r., ze względu na interes konsumentów.

Pismem z 18 stycznia 2021 r. - reprezentowany przez pełnomocnika - przedsiębiorca ANWIM SPÓŁKA AKCYJNA z siedzibą w Warszawie, wniósł odwołanie od decyzji Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 29 grudnia 2020 r. nr HP/PU-10/2020. W ocenie Strony decyzja ta narusza przepisy art. 7, art. 8, art. 77 § 1, art. 78 § 1 i § 2, art. 80, art. 81a § 1 oraz art. 84 Kodeksu postępowania administracyjnego, a także przepis art. 58 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców w zw. z ust. 2 pkt 8 tej ustawy i art. 17 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Z tych też względów, zdaniem Przedsiębiorcy zaskarżona decyzja powinna zostać uchylona w całości, a niniejsze postępowanie umorzone.

Pismem z 9 lutego 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego”, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji

i Konsumentów. Ponadto Przedsiębiorcę wezwano do przedłożenia – w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego pisma – dowodów na wymianę miedzianych elementów instalacji wydawczej na kontrolowanej stacji paliw przy (...) w Lublinie, o którym to działaniu informowano w treści odwołania.

Przy piśmie z 17 lutego 2021 r. Przedsiębiorca przedstawił dowody na modernizację infrastruktury stacji paliw, w postaci faktur oraz raportów serwisowych.

Postanowieniem z 24 lutego 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedłużył termin zakończenia niniejszego postępowania do 23 kwietnia 2021 r.

Mając na względzie stanowisko Strony, iż niespełnianie wymagań jakościowych przez olej napędowy wynika z kontaktu paliwa z miedzianymi elementami infrastruktury stacji paliw, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanowieniem z 24 lutego 2021 r. postanowił przeprowadzić dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów polegające na zbadaniu próbki oleju napędowego pobranej z odmierzacza, podłączonego do zbiornika nr 2, na stacji paliw (...), przy (...) w Lublinie, należącej do przedsiębiorcy ANWIM SPÓŁKA AKCYJNA z siedzibą w Warszawie, wycofanego z obrotu decyzją Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 29 grudnia 2020 r. nr HP/PU-10/2020, zarządzającą wycofanie z obrotu handlowego oleju napędowego w ilości 27154,61 litrów znajdującego się w zbiorniku Nr 2 na stacji paliw ANWIM SPÓŁKA AKCYJNA, stacja paliw (...) prowadzonej przez przedsiębiorcę ANWIM SPÓŁKA AKCYJNA z siedzibą w Warszawie, przy (...), zakupionego w firmie (...) z dnia 05.10.2020 r. oraz w firmie (...) z 05.10.2020 r., ze względu na interes konsumentów.

Pismem z 24 lutego 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zwrócił się do Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z prośbą o pomoc w przeprowadzeniu dodatkowego postępowania dowodowego.

W dniu 10 marca 2021 r. na stacji paliw (...), przy (...) w Lublinie, należącej do Przedsiębiorcy, inspektorzy reprezentujący Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii liczącej 27154,61 litrów znajdującego się w zbiorniku Nr 2 oleju napędowego próbkę numer 0435/21/5714 w ilości 4 litry, na podstawie protokołu z przeprowadzenia dodatkowego dowodu z 10 marca 2021 r. Następnie próbkę oleju napędowego nr 0435/21/5714 dostarczono do akredytowanego, niezależnego laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie. Należy w tym miejscu dodać, iż kierownik ww. stacji paliw oświadczył do protokołu, iż olej napędowy zgromadzony w zbiorniku Nr 2 jest tym samym olejem napędowym, który został wycofany z obrotu z 29 grudnia 2020 r. nr HP/PU-10/2020.

Badania laboratoryjne przeprowadzone w ramach dodatkowego dowodu przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (sprawozdanie z badań nr 68/M/TA2/2021) wykazały, że olej napędowy (o numerze próbki 0435/21/5714), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł 2,0 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h oraz powyżej 50 g/m³, przy wymaganiach jakościowych max. 25 g/m³.

Przy piśmie z 8 kwietnia 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przekazał Przedsiębiorcy egzemplarz sprawozdania z badań nr 68/M/TA2/2021 oraz zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Postanowieniem z 23 kwietnia 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedłużył termin zakończenia niniejszego postępowania do 14 maja 2021 r.

W dniu 26 kwietnia 2021 r. do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wpłynęło pismo Przedsiębiorcy datowane 19 kwietnia 2021 r., wraz z załączoną opinią biegłego sądowego. W ocenie Strony badany parametr stabilność oksydacyjna związany jest z niereprezentatywnym charakterem pobranej próbki, co podyktowane jest długotrwałym przechowywaniem paliwa w jednym zbiorniku, bez jakichkolwiek ruchów (mieszania, dodawania ani wydawania paliwa). W ocenie biegłego najprawdopodobniej spowodowało to rozwarstwienie paliwa, przez co ilości z dolnych partii paliwa nie są reprezentatywne dla całego paliwa w zbiorniku. W konsekwencji biegły uznał, że zasadnym byłoby przeprowadzenie próby bezpośrednio ze zbiornika lub dystrybutorów paliwa, ale po uprzednim wymieszaniu paliwa w zbiorniku, bądź po jego wypompowaniu i powtórnym wpompowaniu do tego samego zbiornika, zaś pobrana próba powinna wynosić ok. 1000 litrów objętości. Strona poprosiła o potraktowanie niniejszego pisma jako formalnego wniosku o przeprowadzenie dowodu.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził, co następuje.

Mając na względzie całość zebranego w sprawie materiału dowodowego, na wstępie należy podkreślić, iż stosownie do postanowień art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz. U. z 2021 r. poz. 133), dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” – paliwa transportowane,

magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego paliwa, ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach, a także w rekreacyjnych jednostkach pływających.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (sprawozdanie z badań nr 201/M/TA2/2020) wykazały, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki 1223/20/5714), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1680, z późn. zm.), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł 0,9 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h oraz powyżej 50 g/m³, przy wymaganiach jakościowych max. 25 g/m³.

Niespełnienie wymagań jakościowych potwierdziły również badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Przemysłowego Instytutu Motoryzacji w Warszawie (sprawozdanie z badań Nr BLN.301.20B), które wykazały, że oferowany w dniu kontroli, tj. 12 października 2020 r. olej napędowy (o numerze próbki kontrolnej 6124/20/5714), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł 0,6 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h oraz powyżej 50 g/m³, przy wymaganiach jakościowych max. 25 g/m³.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, iż badania laboratoryjne w sposób jednoznaczny wykazały, iż paliwo pobrane 12 października 2020 r., nie spełniało wymagań jakościowych w zakresie parametru – stabilność oksydacyjna. Na marginesie należy także dodać, że zgodnie z art. 22 ust. 8 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - wyniki badań pobranych próbek stosuje się do jakości całej partii paliwa znajdującego się w zbiorniku, z którego pobrano próbki.

Niezależnie jednak od wyników badań próbki i próbki kontrolnej, pobranych w toku kontroli w ramach systemu monitorowania i kontrolowania paliw, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mając na względzie stanowisko Strony wyrażone zarówno w toku kontroli, jak i w odwołaniu, postanowieniem z 24 lutego 2021 r. postanowił przeprowadzić dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów polegające na zbadaniu próbki oleju napędowego pobranej z odmierzacza, podłączonego do zbiornika nr 2, na stacji paliw (...), przy (...) w Lublinie, należącej do Przedsiębiorcy. Badania laboratoryjne

przeprowadzone w ramach dodatkowego dowodu przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (sprawozdanie z badań nr 68/M/TA2/2021) wykazały, że olej napędowy (o numerze próbki 0435/21/5714), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł 2,0 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h oraz powyżej 50 g/m³, przy wymaganiach jakościowych max. 25 g/m³.

Konkludując, należy wyraźnie podkreślić, iż zarówno badania próbek i próbki kontrolnej paliwa pobranego 12 października 2020 r. w toku kontroli w ramach systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jak i badanie próbki pobranej 10 marca 2021 r. w ramach uzupełniającego postępowania dowodowego, wykazały że olej napędowy zgromadzony w zbiorniku nr 2 na stacji paliw (...), przy (...) w Lublinie, należącej do Przedsiębiorcy, nie spełnia wymagań jakościowych w zakresie parametru – stabilność oksydacyjna (wyrażonych w h i g/m³).

Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zabrania się transportowania, magazynowania, wprowadzania do obrotu oraz gromadzenia w stacjach zakładowych paliw ciekłych, jeżeli nie spełniają wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub art. 6 ust. 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W kontekście powyższego należy stwierdzić, iż wprowadzenie do obrotu oleju napędowego, niespełniającego wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu, stanowi naruszenie dyspozycji powołanych powyżej przepisów art. 3 ust. 1 i art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Z kolei, przepis art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) - dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej” - stanowi, iż wojewódzki inspektor może zarządzić w toku kontroli, w drodze decyzji, m. in. wycofanie z obrotu produktów, jeżeli jest to konieczne ze względu na bezpieczeństwo lub interes konsumentów albo interes gospodarczy państwa. Przepis ten stanowił podstawę prawną wydania zaskarżonej decyzji. Po stwierdzeniu w toku kontroli nieprawidłowości w zakresie jakości paliwa, w tym przypadku negatywnych wyników analizy laboratoryjnej pobranych próbek oleju napędowego, Lubelski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zarządził wycofanie produktu z obrotu.

Odnosząc się zawartych w odwołaniu zarzutów dotyczących naruszenia przepisów art. 7, art. 8, art. 77 § 1, art. 78 § 1 i § 2, art. 80, art. 81a § 1 oraz art. 84 Kodeksu postępowania administracyjnego, a także przepis art. 58 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców w zw. z ust. 2

pkt 8 tej ustawy i art. 17 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia co następuje.

Na wstępie należy zauważyć, iż meritum zarzutów Strony sprowadza się do tego, że organ I instancji odmówił zarówno pobrania próbki bezpośrednio ze zbiornika, jak i „trzeciej” próbki z dystrybutora, po dokonaniu przez Przedsiębiorcę wymiany instalacji wydawczej.

Inspektorzy reprezentujący Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali próbki paliw zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 1 września 2009 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1035), dalej: „rozporządzenie w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych” oraz postanowieniami normy PN-EN 14275 „Paliwa do pojazdów samochodowych. Ocena jakości benzyny silnikowej i oleju napędowego. Pobieranie próbek z dystrybutorów detalicznych i zakładowych”, w oparciu o którą określono przepisy ww. rozporządzenia w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.

Stosownie do postanowień art. 17 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w toku postępowania kontrolnego inspektor pobiera dwie próbki. Cytowany przepis nie pozostawia zatem wątpliwości, iż do badań pobierane są dwie próbki, próbka i próbka kontrolna, co miało miejsce w niniejszej sprawie, w trakcie kontroli 12 października 2020 r. Zgodnie z art. 22 ust. 1 omawianej ustawy, inspektor niezwłocznie przekazuje pobrane próbki do akredytowanego laboratorium, w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości paliwa i jego cech charakterystycznych. Badaniu z urzędu podlega próbka, zaś próbka kontrolna badana jest jedynie na wniosek kontrolowanego przedsiębiorcy, z której to możliwości Strona skorzystała. Przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie przewidują pobrania trzeciej próbki paliwa do badania, a tym samym brania pod uwagę wyników badań innych próbek niż próbka i próbka kontrolna, pobranych w toku kontroli. Ponadto zgodnie z przepisem art. 16 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, kontrolę jakości paliw u przedsiębiorców oraz biopaliw ciekłych u rolników wytwarzających je na własny użytek przeprowadza inspektor po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzania kontroli jakości paliw, wydanego przez wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej.

Cytowane powyżej przepisy nie pozostawiają wątpliwości zarówno co do sposobu pobierania próbek, ich ilości, jak i trybu postępowania z pobranymi próbkami. Mając jednak na względzie zarzuty podnoszone przez Stronę w odwołaniu, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wymagają one szerszego omówienia.

Na wstępie wypada zauważyć, że kontrola realizowana przez organy Inspekcji Handlowej jest postępowaniem odrębnym od postępowania administracyjnego prowadzonego na podstawie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego. Kontrola jakości paliw w ramach systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest postępowaniem uregulowanym w przepisach ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Na podstawie art. 15 ust. 1 tej ustawy, do przeprowadzania kontroli, zabezpieczania dowodów, pobierania i badania próbek i próbek paliw stałych oraz postępowania pokontrolnego w zakresie nieuregulowanym ww. ustawą stosuje się przepisy ustawy o Inspekcji Handlowej. Ponadto na podstawie art. 30a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (j.t. Dz. U. z 2021 r. poz. 162, dalej zwanej: Prawo przedsiębiorców). Na podstawie art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, do postępowania przed organami Inspekcji w zakresie nieuregulowanym ww. ustawą stosuje się przepisy ustawy Kodeks postępowania administracyjnego.

Jak już wskazano powyżej, zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w toku kontroli jakości paliw inspektor IH pobiera dwie próbki paliw – próbkę do badań i próbkę kontrolną, która badana jest na wniosek kontrolowanego.

W związku z powyższym należy podkreślić, że o wyborze sposobu poboru próbki każdorazowo rozstrzygać będzie cel ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw określony w art. 3 ust. 1. Skoro paliwa powinny spełniać wymagania jakościowe ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, zatem wymagania stawiane paliwu tankowanemu przez konsumentów, winny dotyczyć właśnie tego paliwa, które jest tankowane przez ostatecznego odbiorcę z dystrybutora. Nie ma bowiem możliwości, aby konsument zatankował paliwo bezpośrednio ze zbiornika. Kierując się ochroną interesów konsumentów za prawidłową należy uznać zasadę, że na stacjach paliw próbki pobierane są z odmierzacza. Ponadto, ponieważ zakres kontroli jakości paliw obejmuje również paliwa oferowane w hurtowniach, w obrocie hurtowym zasadne jest pobieranie próbek paliw ze zbiornika. Powyższa zasada została uznana za prawidłową także przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie czemu dał wyraz w uzasadnieniach wyroków z dnia 9.01.2019 r. sygn. VI SA/Wa 1935/18, 13.04.2018 r. sygn. VI SA/Wa 2542/17 oraz z dnia 7.04.2016 r. sygn. VI SA/Wa 2574/15, wydanych w sprawach skarg na decyzje wydane w oparciu o art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy o Inspekcji Handlowej.

Z przekazanych przy odwołaniu akt sprawy wynika, że przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały niezgodność pobranego w trakcie kontroli oleju napędowego

z wymaganiami jakościowymi określonymi w rozporządzeniu, z uwagi na zaniżoną stabilność oksydacyjną. Z uwagi, że po sporządzeniu protokołu kontroli wyszły na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne nieznanne organowi w chwili przeprowadzania kontroli, na podstawie art. 58 ust. 2 pkt 8 ustawy Prawo przedsiębiorców, na należącej do Przedsiębiorcy stacji paliw przy (...) w Lublinie przeprowadzono powtórny kontrolę dotyczącą jakości paliw ciekłych, tj. oleju napędowego. Powyższa sytuacja, stanowi wyjątek od zakazu przeprowadzania powtórnych kontroli o tożsamym przedmiocie ustanowionego w art. 58 ust. 1 Prawa przedsiębiorców.

W świetle powyższego należy wyjaśnić, że w ramach systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie było podstaw do przeprowadzenia ponownej kontroli jakości oleju napędowego na stacji paliw znajdującej się przy (...) w Lublinie należącej do Przedsiębiorcy oraz ponownego pobierania próbek paliwa, czy to ze zbiornika, czy z dystrybutora. Ponadto należy zauważyć, że organy Inspekcji Handlowej nie wszczynają kontroli na wniosek, a działania Strony w tym zakresie – sprowadzające się do żądania pobrania „trzeciej” próbki – należało potraktować jako wniosek o kolejną kontrolę.

Analiza akt sprawy nie pozostawia wątpliwości co do faktu, iż Lubelski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nie wszczął i nie prowadził wobec Przedsiębiorcy postępowania administracyjnego w trybie i na zasadach określonych w Kodeksie postępowania administracyjnego. Nie mógł tym samym rozpatrzyć wniosku o przeprowadzenie dowodu z pobrania „trzeciej” próbki, w oparciu o przepisy tego Kodeksu, szczególnie, że nie wszczyna kontroli na wniosek, a przytoczane tu już wielokrotnie przepisy prawa materialnego, przewidują pobranie jedynie dwóch próbek w toku kontroli.

Na tle powyższego, zgoła odmiennie wygląda postępowanie przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, które toczy się w trybie i na zasadach określonych w Kodeksie postępowania administracyjnego. Organ II instancji, kierując się zasadą wyrażoną w przepisie art. 75 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, który stanowi, że jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem, działając na zasadzie art. 78 § 1 tego Kodeksu, uwzględnił żądanie Strony dotyczące poboru „trzeciej” próbki i postanowieniem z 24 lutego 2021 r. postanowił przeprowadzić dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów, polegające na zbadaniu próbki oleju napędowego pobranej z odmierzacza, podłączonego do zbiornika nr 2, na stacji paliw (...), przy (...) w Lublinie, należącej do Przedsiębiorcy.

Odnosząc się do sugerowanej przez Stronę kwestii wpływu konstrukcji infrastruktury stacji paliw na jakość paliwa pobieranego z dystrybutora (odmierzacza), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia co następuje.

Na wstępie należy ponownie podkreślić, iż kontrola 12 października 2020 r. odbyła się na ogólnodostępnej stacji paliw (...), przy (...) w Lublinie. Próbkę oleju napędowego zostały przez inspektorów reprezentujących Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrane z dystrybutora (odmierzacza), z którego pobierają paliwo konsumenci na kontrolowanej stacji. Istota zaś regulacji zawartych w ustawach o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz o Inspekcji Handlowej, ma na celu m.in. ochronę interesu tychże konsumentów. Budowa instalacji przeznaczonej do dystrybucji i sprzedaży konsumentom paliw nie może mieć wpływu na jakość paliw, które tankują klienci. Konsument tankuje pojazd bezpośrednio z odmierzacza paliw i podnoszona przez Stronę miedziana konstrukcja rurociągu, nie może uzasadniać oferowania konsumentom paliwa niewłaściwej jakości. Należy wyraźnie podkreślić, że to na Przedsiębiorcy spoczywa obowiązek przyjęcia takich rozwiązań konstrukcyjnych rurociągu, odmierzacza i zbiornika, aby paliwo pobierane przez konsumentów z odmierzacza paliw na stacjach paliw spełniało wymagania jakościowe. Sugestia Strony, iż niewłaściwa jakość paliwa nie wynika z jego składu, lecz jest uwarunkowana działaniem czynników zewnętrznych związanych z miedzianą budową rurociągu, nie ma wpływu na uznanie, iż paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązujących przepisach. Ponownie zatem należy podkreślić, iż zgodnie z art. 22 ust. 8 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wyniki badań pobranych próbek stosuje się do jakości całej partii paliwa znajdującego się w zbiorniku, z którego pobrano próbki. Niemniej jednak, z uwagi na stanowisko Strony wyrażone w odwołaniu dotyczące wyeliminowania miedzianych elementów rurociągu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, kierując się zasadą prawdy obiektywnej, wskazaną w art. 7 Kodeksu postępowania administracyjnego, zdecydował się na przeprowadzenie dodatkowego postępowania w celu uzupełnienia dowodów. Wyniki tego postępowania, o których mowa powyżej, wskazują iż pomimo modernizacji infrastruktury stacji paliw, paliwo zgromadzone w zbiorniku nr 2 nadal nie spełnia wymagań jakościowych w zakresie parametru stabilność oksydacyjna.

W opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, niedotrzymanie normy dotyczącej stabilności oksydacyjnej może powodować wzrost lepkości oraz powstanie żywic i osadów, które mogą bardzo poważnie zaszkodzić eksploatacji pojazdu, blokując zarówno filtry jak i pozostałe elementy układu paliwowego, a tym samym narazić użytkowników pojazdów na ponoszenie nieuzasadnionych kosztów ich napraw i remontów. Dlatego też, nakazanie wycofania zakwestionowanego paliwa z obrotu było zasadne ze względu na bezpieczeństwo i uzasadniony interes konsumenta. Nie sposób również pominąć faktu, że jak wykazały badania laboratoryjne wszystkich trzech próbek, naruszenie wymagań

jakościowych w tym przypadku ma charakter skrajny i skrajność ta w tym samym stopniu dotyczy stabilności oksydacyjnej wyrażonej w „h”, jak i w „g/m³”.

Biorąc powyższe pod uwagę, a w szczególności mając na względzie wyniki badań przeprowadzonych w ramach uzupełniającego postępowania dowodowego, zarzuty Strony dotyczące naruszenia przepisów art. 7, art. 8, art. 77 § 1, art. 78 § 1 i § 2, art. 80, art. 81a § 1 oraz art. 84 Kodeksu postępowania administracyjnego, a także przepisu art. 58 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców w zw. z ust. 2 pkt 8 tej ustawy i art. 17 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, należy uznać za niezasadne.

Odnosząc się do wniosku o przeprowadzenie dowodu, zawartego w piśmie Strony z 19 kwietnia 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wyjaśnia co następuje. Zgodnie z art. 78 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego żądanie strony dotyczące przeprowadzenia dowodu należy uwzględnić, jeżeli przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy. Z kolei § 2 tego przepisu stanowi, że organ administracji publicznej może nie uwzględnić żądania (§ 1), które nie zostało zgłoszone w toku przeprowadzania dowodów lub w czasie rozprawy, jeżeli żądanie to dotyczy okoliczności już stwierdzonych innymi dowodami, chyba że mają one znaczenie dla sprawy. Jak wynika z treści cytowanych przepisów (§ 2) organ nie ma obowiązku przeprowadzenia dowodu przedstawionego przez skarżącego, jeżeli w jego ocenie wnioski dowodowe strony dotyczą okoliczności dostatecznie wyjaśnionych w trakcie postępowania.

Mając powyższe na względzie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zauważa, co następuje.

1. Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (sprawozdanie z badań nr 201/M/TA2/2020) wykazały, że oferowany w dniu kontroli, olej napędowy (o numerze próbki 1223/20/5714), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł 0,9 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h oraz powyżej 50 g/m³, przy wymaganiach jakościowych max. 25 g/m³.
2. Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Przemysłowego Instytutu Motoryzacji w Warszawie (sprawozdanie z badań Nr BLN.301.20B) wykazały, że oferowany w dniu kontroli, olej napędowy (o numerze próbki kontrolnej 6124/20/5714), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł 0,6 h, przy wymaganiach

jakościowych min. 20 h oraz powyżej 50 g/m³, przy wymaganiach jakościowych max. 25 g/m³.

3. Badania laboratoryjne przeprowadzone w ramach dodatkowego dowodu przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (sprawozdanie z badań nr 68/M/TA2/2021) wykazały, że olej napędowy (o numerze próbki 0435/21/5714), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł 2,0 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h oraz powyżej 50 g/m³, przy wymaganiach jakościowych max. 25 g/m³.

Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy, udokumentowany sprawozdaniami z badań, wykonanych przez akredytowane i niezależne laboratoria, nie pozostawia wątpliwości, iż oferowany przez Przedsiębiorcę olej napędowy, nie spełnia wymagań jakościowych w zakresie parametru stabilność oksydacyjna. W tym miejscu ponownie należy przytoczyć dyspozycję art. 22 ust. 8 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wyniki badań pobranych próbek stosuje się do jakości całej partii paliwa znajdującego się w zbiorniku, z którego pobrano próbki. Tym samym już wyniki badań próbki nr 1223/20/5714 i próbki kontrolnej nr 6124/20/5714, pobranych do badań w dniu kontroli, stanowiły o tym, iż oferowany przez Przedsiębiorcę olej napędowy nie spełnia wymagań jakościowych. Niemniej jednak, co podniesiono już powyżej, z uwagi na stanowisko Strony wyrażone w odwołaniu dotyczące wyeliminowania miedzianych elementów rurociągu, przeprowadzono dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów. Badania pobranej w ramach tego postępowania próbki nr 0435/21/5714, potwierdziły, iż oferowany olej napędowy nie spełnia wymagań jakościowych.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, iż przeprowadzenie dowodów dotyczących okoliczności już stwierdzonych innymi dowodami byłoby sprzeczne z istotą regulacji zawartej w art. 78 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego. Przepis ten wyraźnie uprawnia organ administracji publicznej do nieuwzględnienia wniosku dowodowego, jeżeli żądanie to dotyczy okoliczności już stwierdzonych innymi dowodami. Dowody zgromadzone w sprawie – w postaci wyników badań trzech próbek - nie pozostawiają wątpliwości, iż oferowany przez Stronę olej napędowy nie spełnia wymagań jakościowych w zakresie parametru stabilność oksydacyjna. Pobór i badanie czwartej próbki, należy zatem uznać za sprzeczne ze wspomnianą istotą przepisu art. 78 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Odnosząc się do zarzutu niereprezentatywnego charakteru pobranej próbki, związanego z prawdopodobnym rozwarstwieniem się paliwa w zbiorniku, spowodowanym długotrwałym przechowywaniem paliwa bez jakichkolwiek ruchów, należy na wstępie zauważyć, iż zarzut ten odnosi się jedynie do próbki nr 0435/21/5714, pobranej w ramach uzupełniającego postępowania dowodowego. Dlatego też wypada wskazać, iż Strona sama wnosila w odwołaniu o przeprowadzenie dowodu z poboru trzeciej próbki, twierdząc że miedziane elementy rurociągu, stanowią przyczynę negatywnych wyników badań. Po przedstawieniu – na żądanie organu II instancji - dowodów na wymianę miedzianych elementów instalacji wydawczej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanowieniem z 24 lutego 2021 r. postanowił przeprowadzić dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów polegające na zbadaniu próbki oleju napędowego pobranej z odmierzacza, podłączonego do zbiornika nr 2, na stacji paliw (...), przy (...) w Lublinie, należącej do przedsiębiorcy ANWIM SPÓŁKA AKCYJNA z siedzibą w Warszawie, wycofanego z obrotu decyzją Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 29 grudnia 2020 r. nr HP/PU-10/2020. Postanowienie z 24 lutego 2021 r. jednoznacznie określało sposób poboru próbki, miejsce i termin przeprowadzenia dowodu, tj. 10 marca 2021 r. Zostało ono doręczone Stronie 1 marca 2021 r. Przedsiębiorca będący profesjonalistą w obrocie paliwami ciekłymi nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń, wniosków lub uwag co do sposobu pobrania próbki, określonego w omawianym postanowieniu, a w szczególności nie podnosił zarzutów w zakresie niereprezentatywności takiego poboru i konieczności wymieszania paliwa w zbiorniku, przed pobraniem próbki. Przedsiębiorca zrezygnował także z możliwości czynnego uczestnictwa w przeprowadzaniu dowodu. W protokole z przeprowadzenia dodatkowego dowodu z 10 marca 2021 r. odnotowano nieobecność Strony, jak i osoby przez nią upoważnionej, a czynności przeprowadzono w obecności kierownika stacji paliw. Również po zakończeniu omawianych czynności, Przedsiębiorca nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń, wniosków lub uwag co do sposobu pobrania próbki. Kwestionowanie sposobu pobrania próbki w ramach dodatkowego postępowania w celu uzupełnienia dowodów, nastąpiło dopiero po doręczeniu Stronie sprawozdania z badań nr 68/M/TA2/2021, wskazującego, że próbka nr 0435/21/5714 nie spełnia wymagań jakościowych. Należy zatem dojść do wniosku, że do momentu otrzymania negatywnych wyników badań, pobór próbki w ramach uzupełniającego postępowania dowodowego był uznawany przez Przedsiębiorcę za reprezentatywny, a zarazem Strona nie widziała konieczności wymieszania paliwa w zbiorniku, przed dokonaniem poboru próbki.

Odnosząc się natomiast do stanowiska Przedsiębiorcy, iż czwarta próbka powinna być pobrana ze zbiornika lub z dystrybutora, ale po uprzednim wymieszaniu paliwa i powinna

mieć objętość ok. 1000 litrów, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, że kwestie zasad poboru próbek regulują przepisy rozporządzenia w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych. Jak już podniesiono powyżej, kierując się ochroną interesów konsumentów za prawidłową należy uznać zasadę, że na stacjach paliw próbki pobierane są z dystrybutora, tak jak to czynią konsumenci tankując swoje pojazdy. Pozostaje zatem odniesienie przepisów ww. rozporządzenia do żądań Strony w zakresie wymieszania paliwa i objętości próbki. Sposób pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych szczegółowo opisuje załącznik do rozporządzenia. Nie przewiduje on podejmowania jakichkolwiek działań w stosunku do pobieranego paliwa, polegających na jego wypompowywaniu i wpompowywaniu do zbiornika, czy też mieszaniu paliwa, z którego będą pobierane próbki. Objętość pobieranych próbek regulują m.in. zapisy punktów 1.4.3., 1.4.4., 1.4.8., i 1.6. Generalną zasadą jest, że pojemniki używane do poboru próbek mają objętość 5 litrów, zaś wypełnia się je maksymalnie 4 litrami paliwa lub pojemność 1 litra i są wypełniane do 80 – 85 procent objętości. Zasada ta znalazła swoje zastosowanie, także w niniejszym postępowaniu, gdzie w trakcie kontroli przeprowadzonej 12 października 2020 r., inspektorzy reprezentujący Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii liczącej 51990 litrów próbki oleju napędowego, tj. próbkę numer 1223/20/5714 i próbkę kontrolną numer 6124/20/5714 w ilości 4 i 0,85 litra każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw nr 001751. Analogicznie w toku przeprowadzania 10 marca 2021 r. dodatkowego dowodu, pobrano do badań próbkę nr 0435/21/5714 w ilości 4 litrów. W konsekwencji należy stwierdzić, iż przepisy omawianego rozporządzenia nie przewidują pobierania próbek o objętości ok. 1000 litrów.

Podsumowując rozważania dotyczące wniosków dowodowych Strony, zawartych w piśmie z 19 kwietnia 2021 r., w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pobór czwartej próbki w ilości ok. 1000 litrów, po uprzednim wymieszaniu paliwa w zbiorniku lub poprzez jego przepompowanie, nie znajduje jakiegokolwiek uzasadnienia prawnego.

W kontekście powyższego, brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 29 grudnia 2020 r. nr HP/PU-10/2020, zarządzającej wycofanie z obrotu handlowego oleju napędowego w ilości 27154,61 litrów znajdującego się w zbiorniku Nr 2 na stacji paliw ANWIM SPÓŁKA AKCYJNA, stacja paliw (...) prowadzonej przez przedsiębiorcę ANWIM SPÓŁKA AKCYJNA z siedzibą w Warszawie, przy (...), zakupionego w firmie (...) oraz w firmie (...) z 05.10.2020 r., ze względu na interes konsumentów. Ponownie należy zauważyć, iż zarówno badania próbki i próbki kontrolnej paliwa pobranego 12 października 2020 r. w ramach systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jak i

badanie próbki pobranej 10 marca 2021 r. w ramach uzupełniającego postępowania dowodowego, wykazały że olej napędowy zgromadzony w zbiorniku nr 2 na stacji paliw (...), przy (...) w Lublinie, należącej do Przedsiębiorcy, nie spełnia wymagań jakościowych w zakresie parametru – stabilność oksydacyjna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stały.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325 z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. 2021 r. poz. 535).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska

*Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
Anna Janiszewska
/podpisano elektronicznie/*